

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

havnen kan saaledes neppe antages at være absolut paakrævet i Øjeblikket, og der vil derfor ogsaa være Grund til at se Tiden an et Aar eller to, bl. a. for at se, om de forbedrede Forhold ved Thyborøn Havn ikke i nogen Maade skulde kunne aflaste Eshjerg Fiskerihavn.

De ærede Medlemmer, de Herrer Holstein, Korsgaard, Holger Kristiansen og Vanggaard har omtalt Vestkysthavnene og udtalt sig for eller imod disses Bygning. Hvad Hanstholm Havn angaar — Hirtshals Havn er jo praktisk talt færdig —, skal jeg blot sige, at efter min Opfattelse blev Spørgsmaalet om denne Havn afgjort i 1925, da jeg — paa et Tidspunkt, da man endnu ikke var begyndt at bygge ud i Vandet — stillede Forslag om at holde Bygningen af Hanstholm Havn tilbage, indtil man havde Erfaring for, hvorledes Hirtshals Havn vilde blive benyttet af Fiskeriet, og da Finansudvalget og med det saa godt som hele Folketinget gik imod mig og bestemte, at Arbejdet skulde fortsættes, ved at indsætte en Bevilling hertil paa Finansloven. Det, jeg nu er ved at undersøge, er, om man med den Bevilling paa 300 000 Kr. aarlig, som min Forgænger havde ment at ville foreslaa indtil videre, overhovedet kan fortsætte med Havnens Bygning paa en økonomisk forsvarlig Maade, om ikke med en saa lille Bevilling en alt for uforholdsmæssig stor Del vil gaa til Administration og til det store tekniske Apparat, som er anskaffet til Hirtshals og Hanstholm, og som nu forudsættes anvendt sidstnævnte Sted, og om der for denne Bevilling vil kunne udføres et rimeligt Arbejde paa Havnen og skaffes de 50—60 Familier, som for største Delen er tilflyttet i Anledning af Anlægget, passende Beskæftigelse og Aarsfortjeneste. Naar jeg har undersøgt, hvilken aarlig Bevilling man med Hensyn til alt dette maa anse for at være det mindste, man med Henblik paa en forsvarlig Økonomi kan anvende, vil jeg, saaledes som det er meddelt i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, stille Forslag herom og forhandle dette med Finansudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og senere det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) omtalte nogle Bilrutenedlæggelser i Odense Amt, hvorom Klage er indbragt her i Rigsdagen. Jeg skal heroverfor erindre om, at de Nedlæggelser eller Ændringer af Ruter, der er foretaget i Odense Amt, alle er afgjort efter den Lov — Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer af 4. Juli 1927 —, som vistnok alle her i

Rigsdagen og sikkert ogsaa det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt selv har været med til at stemme for. Ruterne er først behandlet i det Udvalg, som blev oprettet efter Loven til Medhjælp for Ministeren, og som har undersøgt Forholdene paa Stedet og forhandlet med de paagældende Amtsraad. Ministeriet har fulgt Omnibusudvalgets Indstillinger — det ligger i øvrigt saa langt tilbage som i min Forgængers Tid —, og Amtsraadet har i Overensstemmelse hermed endeligt afgjort Ruterens Skæbne. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil erindre, at Rigsdagen ændrede Regeringens oprindelige Lovforslag derhen, at den endelige Afgørelse med Hensyn til Opretholdelsen af Ruter i videste Omfang blev lagt i Amtsraadenes Hænder i Stedet for som oprindelig i Ministeriets, med andre Ord, Tyngdepunktet blev af Rigsdagen flyttet fra Ministeriet ud til Amtsraadene som dem, der var bedst egnede til at bedømme de lokale Forhold. Jeg kan derfor ikke se, at jeg kan foretage noget i denne Sag. Jeg ser i øvrigt heller ikke, hvorledes man ved en Forandring af Loven, saaledes som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa, kan hjælpe paa Forholdet; thi et eller andet Sted maa jo Afgørelsen lægges, enten i Amtsraadene eller i Ministeriet, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt helt vil ophæve Loven og give Rutebilkørselen fri. Det tror jeg i øvrigt heller ikke, at de nuværende Indehavere af Koncessionerne vilde synes om. De, der er sluppet gennem Reguleringen med deres Koncessioner i Orden, og det er jo langt de fleste, er vist særdeles glade ved Loven og ved den Beskyttelse, som denne paa forskellig Maade yder dem.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft beklagede sig over, at de politiske Møder ikke længere øver den Tiltrækning paa Befolkningen som tidligere, og han henstillede derfor, at den politiske Agitation nu tog Radioen i sin Tjeneste. Ud fra det ærede Medlems egen Tankegang, at Folk ikke vil komme til de politiske Møder, kunde det maaske siges at være Synd saadan gennem Radioen ligefrem at jage Folk i deres eget Hjem, men jeg skal erkende, at Sagen har sin Interesse. Det vilde jo for saa vidt være en Videreføring af, hvad der allerede nogle Gange er sket umiddelbart forud for politiske Valg. Skal denne Sag imidlertid tages op, bør det neppe være af Radiodelelsen, men af de politiske Partier, som indbyrdes maa planlægge, aftale og fordele Emner og Talere. Hvis dette sker, vil der sikkert intet være